



ת"פ 29238/08/21 - מדינת ישראל נגד ד' כ'

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 29238-08-21 מדינת ישראל נ' כ'
בפני כבוד השופט טל ענר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד א' לוקס

המאשימה

נגד

ד' כ'

ע"י ב"כ עו"ד ד' שטרן

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות המחוקק אני מודיע בפתח הכרעת הדין שהחלטתי לזכות את הנאשם.

רקע עובדתי

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירת תקיפת בת זוג, כנגד גב' נ"ס (בת זוגו באותה עת; להלן: נ"ס), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. נטען בכתב האישום כי ביום 12.6.2021, בסמוך לשעה 03:24 לפנות בוקר שהו הנאשם ו-נ"ס בטיילת ראשון לציון, כששניהם תחת השפעת אלכוהול. השניים נקלעו לוויכוח הקשור לבחורה בה פגשו במהלך בילוי במועדון זמן מה קודם לכן. או אז דחף הנאשם את נ"ס ארצה ובעודה שרועה על הכביש תפס בגופה וגרר אותה.
3. בתשובתו לאישום (13.7.2022) אישר הנאשם את העובדה שמדובר במי שהייתה נכון למועד האירוע בת זוגו, הודה בהימצאו בזמן ובמקום, בהיות השניים שתויים ובוויכוח שהתגלע ביניהם ברחוב, אך כפר באופן גורף באירוע האלימות המתואר בסעיף 3 לכתב האישום וטען שלא נגע בנ"ס "בשום צורה".



4. הראיות נשמעו בפניי ביום 29.11.2022. עדי התביעה העיקריים היו גב' שלי דרויש, עוברת אורח שהייתה עדה מקרית למתרחש והתקשרה למשטרה (להלן: המודיעה), ו-נ"ס. בנוסף העידו שוטרים שהגיעו לזירה והוגשו מסמכים מתיק החקירה וכן הקלטת שיחה של המודיעה למוקד 100 וסרטוני מצלמות גוף. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם.

5. המודיעה סיפרה בעדותה בבית המשפט שראתה **"בחור שגרר מישהי על הרצפה"** (עמ' 9 ש' 4 לפרוטוקול) ולכן התקשרה למשטרה. המודיעה ציינה כי הייתה **"די רחוקה"** מההתרחשות והמעורבים היו **"מעבר לכביש"** (עמ' 9 ש' 24 לפרוטוקול). בחקירתה הנגדית מסרה המודיעה כי עמדו לצידה שני גברים שראו גם הם את האירוע, אך לא מסרה פרטים למשטרה כי לא רצתה **"לסבך אותם"**. המודיעה אישרה לסניגור שהאירוע התרחש בשעת לילה, במרחק כמה עשרות מטרים ממנה (עמ' 10 ש' 22 לפרוטוקול). כשהוצעה לה האפשרות שהריב התמצה בצעקות ולא כלל אלימות עמדה על עדותה וציינה **"אני יודעת מה ראיתי וזה מה שהיה. ראיתי שהוא מטיח על הרצפה גורר אותה אחרי זה היא קמה וחברה שלה מנסה לקחת אותה... הייתה גם דחיפה וגם גרירה... ראיתי בחורה נדחפת בחלק העליון שלה ואז נופלת ואז הוא גורר אותה עד שהחברה שלה מגיעה..."** (עמ' 11 ש' 3-8 לפרוטוקול). המודיעה הבהירה לגבי פעולת הגרירה כי ראתה את הנאשם אווז את הנפגעת בידה ולא ידעה לציין את מרחק הגרירה.

6. אמרות נוספות של המודיעה נכללות במזכר ת/5 המתעד שיחת טלפון עימה בה מסרה לשוטרת מאי יחיא **"ראתה את הסיטואציה שהגבר גרר אותה על הכביש"** ובהקלטת השיחה למוקד 100 לפיה **"יש פה גבר בכביש הוא מרביץ לאישה הוא מקודם הוא פשוט מרח אותה על הכביש"** (דיסק ת/14 ותימלול -ת/4).

7. יצוין כי לא נגבתה מהמודיעה הודעה סדורה בתחנת המשטרה בשל חוסר שיתוף פעולה מצידה (מזכר ת/5 הנ"ל). הסניגור התנגד להעדתה מטעם זה אולם בהחלטה במהלך הדיון קבעתי שחומר הראיות הקשור לעדה עמד לעיון ההגנה ולפיקח עדותה קבילה ומשמעותו של מחדל אי-גביית ההודעה תתברר במסגרת הכרעת הדין.

8. נ"ס בעדותה **מטעם התביעה** שללה כל אלימות כלפיה מצידו של הנאשם. לדבריה, **"אני זוכרת שרבנו קללות אבל לא הייתה אלימות או משהו. ואז באה המשטרה"** (עמ' 20 ש' 7 לפרוטוקול). במענה לשאלת התובעת אישרה ש"יש סבירות" שאינה זוכרת את כל פרטי האירוע כי הייתה שיכורה וכן בשל חלוף הזמן אך עמדה על דעתה שלא היו **"שום דחיפות ומכות"** (עמ' 20 ש' 20 לפרוטוקול). בחקירה נגדית מסרה העדה שלבשה כהגדרתה שמלה קצרה וחשופה, ולא היו על גופה חבלות או סימנים כלשהם. העדה חזרה בתוקף על גרסתה: **"אני הייתי שם ואני זוכרת שהוא לא הרים עלי יד. אם היה דוחף לא הייתי נשארת איתו"** (עמ' 21 ש' 12 לפרוטוקול). כאשר הופנתה לכך שנשאלה בתחנת המשטרה האם רצונה להתפנות למקלט לנשים מוכות השיבה שלא היה צורך בכך **"כי אני לא אישה מוכה"**, וצחקה (עמ' 22 ש' 7 לפרוטוקול).

9. הנאשם בעדותו סיפר כי יצא עם בת זוגו באותו ערב לחגוג יום הולדת במועדון. במהלך הבילוי, שכלל שתיית אלכוהול, **"נוצרה סיטואציה"** בה נ"ס. התנשקה עם אחת המבלות. אותה אישה הניחה את ידה על הנאשם וכתוצאה מכך נ"ס. **"התעצבנה וקינאה"**. החל ויכוח בין השניים שכלל צעקות וקללות **"(סיטואציה לא יפה"**,



כהגדרתו - עמ' 24 ש' 16 לפרוטוקול). הנאשם שלל מכל וכל כל אלימות כלפי נ"ס.

10. בחקירתו הנגדית עמד הנאשם על הכחשתו. כאשר נשאל מדוע לא הביא כעדי הגנה את ליה ודודי, חבריו שנכחו באירוע, השיב שליה נמצאת בחו"ל ודודי **"לא רצה להגיע"**. לשאלה כיצד הוא מסביר את טענות עדת הראיה השיב: **"היא ראתה בני זוג שרבים. יכול להיות שהיא ראתה משהו שונה ממה שקרה. יכול להיות היא ניסתה להקצין כדי שהשוטר יגיע יותר מהר. אולי היא דאגה לנשים כמו שאת דואגת. אלימות לא הייתה שם"** (עמ' 25, ש' 26-28 לפרוטוקול). כשנשאל מדוע היה לחוץ ונסער השיב שהיה לחוץ כי העלו אותו לניידת **"על לא עוול בכפו"**.

סיכומי הצדדים

11. סיכומי הצדדים נשמעו ביום 13.12.2022. המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם במיוחס לו, בעיקר על פי עדות המודיעה. המאשימה סבורה כי מדובר בעדות ברורה וקוהרנטית של עדת ראיה מקרית, אובייקטיבית ונטולת אינטרס, שגילתה אזרחות טובה ודיווחה על אשר ראתה. המאשימה ציינה כי חוסר רצונה של המודיעה למסור הודעה במשטרה, ואף אי-רצונה להתייצב לעדות בשל חשש מהנאשם, מחזקים את מהימנותה.

12. באשר לעדותה של נ"ס, המאשימה מודעת כמובן לכך שהעדות תומכת בטענות הנאשם, אך לדבריה נ"ס הוזמנה כעדת תביעה "מתוך שיקולי הגינות ושיקופות". למרות שלא טענה זאת בפה מלא נראה כי המאשימה סבורה שהעדה משקרת ומנסה מטעמיה להגן על הנאשם. המאשימה הסבירה ש"שלילת קיומה של אלימות מצד בני זוג הפכו למרבה הצער לדבר שאינו חריג בנוף כשמתבקש בכל זאת לאפשר למתלוננות ולקורבנות לקבל את יומן בבית המשפט בכדי לשקול ולהעז לספר את שארע. תופעה זו מוכרת לא רק לתביעה אלא גם לשוטרים שנמצאים בשטח ונחשפים לא אחת לעמדות זהות לעמדתה של הקורבן בפניהם וגם כאן על דוכן העדים".

13. המאשימה ציינה את שכרותה של נ"ס, תוך טענה מרומזת לסתירה בין טענתה שלא זוכרת את אירועי הערב עקב שכרותה, ולעומת זאת עומדת על כך שזוכרת היטב שהנאשם לא תקף אותה. בהתייחס לעדות הנאשם טענה המאשימה שהכחשתו אינה מהימנה, ושיש לזקוף לחובתו אי-הבאת עדי הגנה. בסיכום נטען כי ראיות המאשימה - ובראש ובראשונה עדות המודיעה שיש לתת לה משקל מלא - מוכיחות את הנטען בכתב האישום מעבר לספק סביר.

14. הסיגור בסיכומיו טען כי יש לזכות את הנאשם. לטענתו אין די בעדותה של המודיעה, לאור ההכחשה הגורפת של הנאשם ושל נ"ס גם יחד. הסיגור הצביע על כך שהיעדר חבלות כלשהן על גופה של נ"ס שלבשה שמלה קצרה אינו מתיישב עם התיאור של גרירה אלימה על הארץ. הסיגור הצביע על סתירות מסוימות בגרסאות המודיעה בבית המשפט, בשיחה למוקד 100 ובסרטוני מצלמות הגוף.



15. הסניגור אינו מתעלם מכך שהעדויות המפלילה נמסרה מפי עוברת אורח אובייקטיבית, אך סבור כי ייתכן שטעתה פירשה לא נכון סיטואציה קצרה של ריב קולני. כאשר מנגד קיימת הכחשה גורפת של שני הצדדים למריבה והסניגור טוען שעדותם מהימנה ולא נסתרה - סבור הסניגור כי נותר לכל הפחות ספק באשמת הנאשם. לבסוף נטען לקיומם של מחדלי חקירה ובפרט אי-גביית הודעה מסודרת מהמודיעה, אי-חקירת עדים נוספים שזהותם ידועה למשטרה ואי-בדיקת מצלמות אבטחה.

דין והכרעה

16. התביעה מבקשת, בסופו של יום, להרשיע את הנאשם על פי עדותה היחידה של המודיעה. אכן, כדברי התובעת, מדובר בעדה אובייקטיבית, מזדמנת, שאין לה היכרות עם הצדדים או אינטרס להפליל את הנאשם. עם זאת, ברור כי "מעמדה" כעדת ראייה אובייקטיבית אינו פוטר את בית המשפט מהערכת מהימנות ומשקל העדות לגופו של עניין. לכך אפנה כעת, ואפתח בטענת ההגנה לגבי אי-גביית עדות מסודרת מן המודיעה.

עדות המודיעה, ומשמעות אי-גביית עדותה במשטרה

17. סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 קובע כי **"לא יגיש תובע לבית המשפט ראייה ולא ישמיע עד אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראיה או בהודעת העד בחקירה"**.

18. בית המשפט העליון פסק כי המונח "הודעת העד בחקירה" אינו מתייחס בהכרח להודעה שנגבתה לפי פקודת העדות, אלא שיש לפרש את סעיף החוק לפי תכליתו: **"למנוע את הפתעתם של הנאשם או של סניגורו בחומר ראיות שקיומו לא היה ידוע להם קודם לכן"** (המ' 581/75 מזרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 279, 280 (1975)).

19. על פי ההלכה הפסוקה, לא בכל מקרה חייב להיות התייעוד במסגרת הפורמלית של הודעת עד בחקירת משטרה, שכן הדבר תלוי נסיבות: "אמירה שכזו יכול ותהייה בתצהיר, במכתב, בהקלטה, בצילום או בדרכי תיעוד נוספות, ובלבד שניתנה לנאשם 'הזדמנות סבירה' לעיין באותה הראיה" (ע"פ 10673/04 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) פסקה 8 (1.6.2008), וראו גם בש"פ 4804/17 ברמלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), פסקה 23, 9.8.2017, וכן יישום לדוגמה בערכאה דיונית בת"פ (י-ם) 28759-05-15 מדינת ישראל נ' מלכה (פורסם בנבו), החלטה מיום 2.6.2019).

20. אין, אם כן, קושי במישור הקבילות בכך שגרסת המודיעה תועדה אך ורק באמצעות הקלטת שיחתה עם מוקד 100, ובמצלמות הגוף שתיעדו את דבריה לשוטרי הסיור שהגיעו לזירה. עם זאת, סבורני שבמקרה דנן עובדה זו גורעת ממשקל העדות, וליתר דיוק - פוגעת ביכולת לקבוע את משקל העדות.



במה דברים אמורים?

21. בפניי, גרסת המודיעה כפי שהעידה, המבוססת על משפטים ספורים שמסרה בשיחה למוקד 100, וכמה משפטים נוספים שנקלטו במצלמות הגוף עם הגעת המשטרה לזירה. אני מקבל את דברי העדה שראתה ויכוח קולני בין בני הזוג שכל צעקות וקללות אך אתקשה לקבוע, ובפרט כאשר מדובר בעדות מפלילה יחידה, שיש בעדות זו לבדה כוח שכנוע שדי בו להוכיח את המיוחס בכתב האישום מעבר לספק סביר.

22. ראשית, המודיעה מאשרת בעדותה שהאירוע התרחש בשעת לילה ושעמדה במרחק של **עשרות מטרים** ממנו (עמ' 10 ש' 21 לפרוטוקול). כך מסרה גם למוקד 100 ("**אני די רחוקה מהם**" - שורה 8 לתמליל ת/4, "**אני לא קרובה אליהם**", עמוד שני שורה ראשונה לתמליל).

שנית, תנאי התאורה והראות לא הובררו. אכן, בסרטוני מצלמות הגוף נראה שמזג האוויר בהיר והאזור מואר ברובו בתאורת רחוב; עדיין - מדובר בשעת לילה, חלק מהמרחב מצוי בחשיכה ונראים בשטח מכשולים שונים כגון מכוניות, גדרות וצמחיה. המודיעה לא הצביעה על מקום התרחשות האירוע האלים ולכן לא ניתן לקבוע מה היו תנאי התצפית המדויקים;

שלישית, מדובר באירוע קצר מאוד בזמן שאין מחלוקת שכלל צעקות וקללות מטווח קרוב וייתכן גם מגע אגבי כלשהו ונפנופי ידיים. צופה ממרחק עלול לפרש אירוע כזה באופן שגוי.

רביעית, פעולת הגרירה אותה ראתה המודיעה, ה"מריחה" על הכביש כתיאורה למוקד 100, אינה מהווה בהכרח תקיפה אלימה ויכולה להיות גם תמיכה או הרמה של מי שכשלה ונפלה ארצה (אך יובהר שלא הועלתה גרסה כזו);

חמישית, גרסת הגרירה אינה מתיישבת עם העובדה שלא היו כל שריטות, חבלות או שפשופים על גופה של נ"ס;

שישית, התיאור המדויק של התקיפה שראתה אינו עקבי (בסרטוני מצלמת הגוף - ר' דו"ח צפיה ת/6 - השתמשה בביטוי: "מושך אותה ומפיל אותה על הכביש", דהיינו קודם גרירה ולאחר מכן דחיפה; בשיחת הטלפון שתועדה במזכר ת/5 נאמר רק שראתה גרירה וכלל לא מוזכרת דחיפה או משיכה; למוקד 100 סיפרה על גבר "מרבץ לאישה"; ובפניי העידה שראתה "גם דחיפה וגם גרירה").

23. **הפערים והקושיות הללו מחדדים את הקושי שבאי-גביית הודעה משטרית מלאה מן העדה.** בהודעה משטרית פורמלית, הנגבית בפרטיות ובנחת ועל ידי איש מקצוע שמיומנותו בכך, ניתן להתחקות אחרי כל פרטי האירוע, לשאול את העדה באופן סדור על רצף הדברים שקלטה בחושיה, לבקש ממנה לתאר את אשר ראתה ברמת הפירוט המירבית האפשרית, להתחקות אחר תנאי המקום (במקרה של עדות ראייה: המרחק מהאירוע, זווית הראיה, התאורה וכד'), להתחקות אחר קיומם של עדים אפשריים נוספים, לאפשר לעדה להתייחס לעדויות



נוגדות אם קיימות, ועוד ועוד.

24. אדגיש, כי אין פסול באמירות ספונטניות וראשוניות של עדים, ולעיתים יש להן ערך מעצם הטירות והאותנטיות שלהן, אך הן אינן מהוות תחליף ראוי להודעה של ממש שנגבתה כסדרה.

25. הקשיים עליהם הצבעתי בעדות המודיעה יכולים היו להתברר לעומקם לו נגבתה ממנה הודעה סדורה. אולם לבית המשפט אין אלא את מה שבפניו ועל כן, בסופו של דבר, נותרו בפניי קטעי עדות מקוטעים, שאינם מאפשרים לצייר את שהתרחש באירוע ברמת הוודאות הנדרשת על פי עדה זו בלבד, למרות שאין מחלוקת כי מדובר בעדה חסרת פניות שהותירה ככלל רושם חיובי.

עדויות נ"ס והנאשם

26. מנגד ניצבים, כאמור, נ"ס והנאשם בחזית אחידה המכחישים מכל וכל שהתרחש אירוע אלים כלשהו.

27. טרם שאתייחס להתרשמותי מנ"ס עלי להעיר כי הדרך בה נהגה המאשימה בעדה זו אינה נקייה מקושי. מדובר בעדה שמסרה מראשית ועד אחרית גרסה "מזכה". משמע, מדובר בעדת הגנה פוטנציאלית. ההחלטה לכלול אותה ברשימת עדי התביעה ולאחר עדותה לבקש, גם אם באופן רפה, שלא להאמין לה, אינה מתיישבת עם עקרונות יסודיים של ההליך הפלילי והשיטה האדברסרית.

28. חובתה של התביעה, במקרה של גרסאות סותרות של עדים, אינה לנהוג "בהגינות ושקיפות" כמו שטענה התובעת בסיכומיה, אלא להכריע איזו מן הגרסאות משקפת לדעתה את האמת, להזמין מטעמה את העדים המוכיחים גרסה זו, ולפקפק בגרסאות נוגדות - אם וכאשר יובאו מטעם ההגנה. בהזמנה של "עדת תביעה מזכה" יש פוטנציאל לפגיעה דיונית בהגנת הנאשם, שנמנעה ממנו היכולת לשוחח עימה וכך לחזק את הגנתו.

29. מכל מקום, שעה שהעידה באופן זה, יש לבחון את עדותה כפי שהובאה בפניי.

התרשמתי מאישה צעירה, אסרטיבית ונינוחה שהעידה בביטחון ובשטף שהנאשם לא תקף אותה. טיעוניה המרומזים של התובעת שמא העדה משקרת ומנסה מטעמיה להגן על הנאשם לא שכנעו. בית המשפט אינו מתעלם מהתופעה - בה נתקל לא אחת - שנפגעי ונפגעות אלימות במשפחה מגוננים על תוקפיהם ונמנעים מלהפלים. אולם איני סבור כי זה המקרה שבפנינו. מדובר בבני זוג צעירים, שנפרדו זה מכבר. הם אינם חולקים צאצאים או רכוש, ולא התרשמתי שהעדה חוששת מהנאשם. גם אם ביום האירוע היה ניתן תאורטי לייחס לעדה רצון לגונן על הנאשם בשל פחד או מורכבות היחסים ביניהם (וכאמור - בפועל התרשמתי שאין זה המצב), ודאי שכיום, כשכל אחד מהם פנה לדרכו, אין סיבה לחשוב כך.



30. צפיתי בסרטוני מצלמות הגוף של השוטרת שתישאלה את נ"ס בזירה (דו"ח פעולה המסתיים בספרות 2768 בדיסק ת/14), על מנת לנסות להתרשם ממצבה והלך רוחה מיד לאחר האירוע. גם בסרטונים אלה היא נראית רגועה, נינוחה ובטוחה בעצמה. למרות השערת התובעת שנ"ס הייתה שתויה עד כדי אי-זכירת האירוע האלים, בסרטון היא נראית מדברת ברור ולעניין, הולכת באופן יציב וחוזרת שוב ושוב שהנאשם לא פגע בה ("לא רבנו מכות ולא כלום" 3:32:40; "הוא לא הרים ידיים" 3:34:33; "אם הוא היה נוגע בי אני אישית הייתי דואגת לו למכות" 3:35:25). על מנת לשכנע את השוטרת שלא אירע דבר היא אף מציעה לה לבדוק מצלמות אבטחה ומצביעה על בתים סמוכים, בהם ייתכן וקיימות מצלמות (3:34:44).

31. הרגע היחיד בסרטון בו נ"ס עצובה או נסערת מתרחש ללא קשר למעשים שיוחסו לנאשם - כאשר מתברר לה שהיא מתבקשת לסור לתחנת המשטרה. או אז היא בוכה, מתרעמת ואינה מבינה מדוע עליה לעשות זאת ולהשבית את שמחת יום הולדתה, למרות שמבחינתה לא קרה דבר.

סיכומי של דבר - גרסת העדה עקבית וקוהרנטית, התרשמתי לחיוב מעדותה ואני מקבלת כמהימנה.

32. הנאשם העיד בקצרה ועמד על חפזו. לא מצאתי סתירות ממשיות בעדותו, שתואמת גם את הודעתו במשטרה ת/1. חקירתו הראשית, ובעיקר הנגדית, היו קצרות ולכן לא ניתן היה להתרשם לעומק מאופיו ואישיותו. כל שאוכל לומר שהנאשם העיד בביטחון וברוגע, חזר על הכחשתו הנמרצת ולא נכשל בשקר כלשהו.

מחדלי חקירה

33. עד כאן ה"יש" ומכאן - ה"אין".

לאחר שמיעת הראיות סבורני כי אירעו מספר מחדלי חקירה משמעותיים, שיש להם משמעות ראייתית בענייננו. אמנם, הלכה היא שכאשר קיימת תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם, מחדלי חקירה כשלעצמם לא יובילו לזיכוי (ר' לאחרונה רע"פ 8886/22 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, 27.12.2022, פסקה 14), אך במקרה שבפנינו, כשחומר הראיות "גבולי" מלכתחילה, ומבוסס על עדות יחידה של מודיעה שלא נגבתה ממנה הודעה במשטרה - יש משמעות לכך שניתן היה בחקירה נאותה להתקרב יותר לבירור האמת.

ואלה המחדלים העיקריים (בנוסף למחדל המרכזי של אי-גביית עדות מן המודיעה):

34. אי חקירת עד

ליה, ידידה של הנאשם, נראית היטב בסרטוני מצלמות האבטחה משוטטת הלך וחזור במגרש החניה אליו הגיעו השוטרים. אין מחלוקת שליה הייתה עדה לאירוע. למרות זאת, המשטרה נמנעה מלחקור אותה, והמאשימה תירצה



זאת במזכר ת/10 בו תועד שהתחמקה מהגעה לעדות בטענה ש"לא ראתה כלום".

שני גברים שנצפים בסרטון מצלמות הגוף יחד עם המודיעה עם הגעת השוטרים ולדבריה ראו את שהתרחש (עמ' 10 ש' 3 לפרוטוקול).

גבר אלמוני, לבוש בחולצת פסים שנראה במצלמות הגוף סמוך לניידת אליה הוכנסה נ"ס. נ"ס נראית בסרטון פונה לאותו גבר והוא מאשר - ככל שניתן לשמוע - שלא ראה אלימות (3:39:10 בדו"ח פעולה המסתיים בספרות 2768).

35. כל אלה יכלו לאשר או להפריך את גרסת המודיעה ומכל מקום - לקרב את בית המשפט לחקר האמת. מתבקש היה לעמוד על גביית עדות מליה, לאתר ולחקור את העדים הנוספים.

36. אציין כי אין בידי לקבל את טענת המאשימה שאי-זימון של עדי הגנה (ובפרט ליה) רובצת לפתחו של הנאשם. הנאשם הסביר שליה נמצאת בחו"ל ולא ניתן להביאה לעדות, וברור כי בשלב החקירה, כאשר העדה הייתה זמינה - החובה לתור אחר האמת ולגבות ממנה הודעה מוטלת על רשויות החקירה.

37. מצלמות אבטחה:

בימינו, כאשר המרחב הציבורי מרושת במצלמות, פעולה מתבקשת בחקירות פליליות רבות היא ניסיון לתור אחר תיעוד אובייקטיבי בדמות סרטוני מצלמות אבטחה.

בענייננו לא נעשה ניסיון כזה, אף לא ניסיון ראשוני לבחון בשטח האם מוצבות מצלמות בקרבת מקום כפי שהציעה נ"ס לשוטרת שתישאלה אותה, ולמרות שהשוטרת במענה לשאלה אם קיימות במקום מצלמות השיבה: "**אמור להיות. אבל לא יודעת להגיד אם יש**" (עמ' 19 ש' 33 לפרוטוקול).

סיכום

38. לסיכום, בפניי עדותה היחידה של עדת ראיה, שלא נגבתה ממנה הודעה משטרית מסודרת. הגם שמדובר בעדה אובייקטיבית, שהותירה ככלל רושם חיובי ואין סיבה לחשוב שהעלילה על הנאשם, התקשיתי לבסס על דבריה ממצא מרשיע מהטעמים שמניתי לעיל.

39. בפרט כאשר מנגד ניצבים הנאשם ו-נ"ס כאחד, המכחישים את ביצוע העבירה ושמשניהם התרשמתי באופן ישיר לחיוב, וכאשר פעולות חקירה אלמנטריות שהיו עשויות להכריע את הכף בין שתי הגרסאות לא נעשו, ובהן



חקירת עדה שזהותה ידועה, איתור עדים שידוע על קיומם וחיפוש אחר מצלמות אבטחה.

40. המסקנה העולה מכל האמור לעיל, שחרף תיאורה של עדת הראיה, נותר ספק באשמת הנאשם, ומכאן שיש להורות על זיכוי - וכך אני מורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"ג, 05 ינואר 2023, במעמד הצדדים